

RECEPT

Bil: Volvo 240 Turbo, -83.
Ägare: Christer Albinsson, Lindås.
Kaross: Helt original 4-dörrars sedan.
Motor: B21 ET, 2127 cc. Intercooler, KN-filter, 2,5-tums avgassystem. Tilläggsinsprutning med en extra spidare, grupp A-turbo, laddtryck 1,1 bar, Sachs-koppling.
Max effekt: 217,1 hk/4.550 rpm.
Max vridmoment: 365 Nm/3.750 rpm.
Transmission: 4-växlad, elektronisk överväxel.
Hjulupphängning: Spiralfjädrar fram och bak, Gabriel stötdämpare.
Bromsar: Ventilerade skivor fram, solida bak.
Fälgar: Fondmetall 7x15".
Däck: Michelin Pilot 205/55-15.
Tjänstevikt: 1.440 kg.
Lack: Grå metallic (original).
Inredning: Svart skinninredning.
Billjud: Alpine 7521 RS, Alpine CHM-S 600, Phoenix Gold PLD 1, F-mod HP 30 Hz, Phoenix Gold ZX 500, Phoenix Gold 0,5 Farad, Audio Art 12 RW Mac/2, Alpine SPE 6920, DLS Genesis SM 100, DLS R36.
Övrigt: Garanterat ej vinterkörd de 9.965 mil bilen rullat. Länsförsäkringars larm, trimdelar köpta av GIK Turboteknik. Endast en tidigare ägare.

VÄLSTÄDAT.
 Naturligtvis är motorrummet lika välstädat som resten av bilen. Effekten uppgår till 217,1 bromsade hästkrafter.

”TRYGGARE KAN

Tänk er en Volvo 240 Turbo som efter 15 år fortfarande ser ut som ny. Inte en repa eller ett stenscott som stör. Låter det otroligt? Många tycker nog det, men inte Christer Albinsson från Lindås. I hans garage står nämligen bilen som passar beskrivningen perfekt. En 240 Turbo från 1983 som hittills gått 9.900 torra sommarmil!

■■■ Det känns nästan överkligt. Christer Albinssons Volvo 240 Turbo känns i nästan alla avseenden som ny. Kan den ha blivit hämtad med tidsmaskin?

Sen kommer verkligheten ifatt och man inser att bilen faktiskt har 15 år på nacken. Visserligen har det varit ganska snälla år, men ändå. Tiden bruka sätta sina spår.

— Jag köpte den av förste ägaren 1986. Eftersom han aldrig kört bilen vintertid var skicket bra och jag fortsatte på den inslagna banan, berättar Christer.

— Man har väl blivit lite av en pedant med tiden. Men å andra sidan är det inte många som har en 240 i detta skicket.

Nej, det har du helt rätt i Christer.

Godsaker under huven

■ Tro nu inte att det bara handlar om en snygg originalbil. Många rödljuskombatanter har blivit lurade av just originallooken. När huven öppnas förstår vi precis: 217 bromsade turbohästar, redo att rycka ut.

— Under min tid som ägare har inga allvarligare fel uppstått. Bara några slitdelar som behövt bytas. Därför kändes det lite tråkigt att sätta dit en grupp A-turbo efter 8.000 mil. Den gamla var ju som ny. Fast å andra sidan blev det mer krut i maskinen.

— För några år sedan var det ingen som tittade efter bilen, men nu är det annorlunda. Är det dessutom lite ”go” blir det bara roligare.

Nu är det inte bara ”fläkten” som bytts ut. En extra spidare med separat databox monterades också.

Volvos växellådor är kända för att tåla mycket stryk. Kopplingen däremot är inte designad att hantera 217 hetlevrade kusar. Därför sitter en kraftigare Sachs-variant på plats.

— Visst har den blivit lite mer tungtrampad, men vad gör det. Den enda som störs är frugan, men hon tycker ändå inte om att köra bilen, säger Christer.

Pricken över i-et är ett nytt avgassystem som avslutas med dubbla, kromade pipor.

— Modifieringarna kom i etapper och allt var klart för fem år sedan. Skillnaden från tidigare blev faktiskt större än jag trodde. Numera är körbarheten mycket bättre. Registret har blivit bredare och vridet vid låga varv är klart bättre.

Volvo 240 tillverkades under sina 18 år i ungefär 2,8 miljoner exemplar. För många ägare blev bilen aldrig mer än en laståsa med rätt att svälja både familj och bagage. Att modellen skulle komma i entusiasternas händer var det nog inte många som trodde vid introduktion. Eftersom många 240 används flitigare än de hållits efter

Av Linus Pröjtz (text)
 Morgan Karlsson (foto)

NJUTNINGSMEDEL.
 Att Christer inte använder Volvon som vardagsbil året runt märks på skicket. De 9.965 milen har verkligen inte satt sina spår.

FIN PUTS
Trots att Christers Volvo har 18 år på nacken är lacken fortfarande lika fin. En polering om året räcker för att hålla den i trim.

◀ **VÄLLJUDANDE.** Christer och hans son har tillsammans byggt en trevlig anläggning i bilen. Originaldörrsidorna ligger förövrigt hemma i garaget.

▶ **OMBONAD.** Den svarta skinninredningen visar knappt några spår av åldrande.

INGEN VARA"

Tänk om alla bilar hade en ägare som Christer Albinsson

försviner de tidiga modellerna i rask takt. Men tack vare Christer och hans likar kommer folkbilen nummer ett att leva vidare. Varför fastnar man för just Volvo 240?

— I början av min "bilkarriär" fick jag köpa farsans 240 DL. Kanske inte den roligaste bilen i världen, däremot väldigt ekonomisk. Vid försäljningen fick jag i princip pengarna tillbaka, berättar han.

Christer har alltid varit bilintresserad och ett tag var det bara jänkare som gällde.

— Himla trevliga bilar men tyvärr drar de lite mycket soppa. Så när storken kom med barnen blev det väl dyrt och amerikanarna var ett avslutat kapitel.

Allt i perfekt skick

■ Nog sved det ett tag eftersom han var djupt intresserad av dragracing, med vad gör man? Kottarna måste ju ha mat!

En av bilens kvaliteter är att den fungerar lika bra som njutningsmedel som familjetransport. Fast idag används den ganska sparsamt och står upplagd över vintern.

— Halva nöjet är att kunna glida in under bilen och kolla så att allting står rätt till. Efterdra lite skruvar till exempel. Perfekt hobby, tycker Christer.

— Jag har aldrig haft den inregad längre än mellan första maj och sista oktober. På så sätt kommer inte heller det förrådiska vägsaltet åt och förstöra min lilla pärla.

Om undersidan håller hög klass, vad ska man då säga om ovsansidan och lacken? Efter femton år är den fortfarande perfekt. Men inte bara lacken imponerar. Alla detaljer håller samma perfekta skick.

Visst kan det finnas någon annan bil som är så här fin. Men tänk på att denna är helt orenoverad och fortfarande i stort sett original.

— Om det blir intressant i framtiden att bygga tillbaka har jag alla originalbitarna liggande.

Absolut inte till salu

■ När ena sonen kom upp lite i ålder ville han hjälpa farsan med bilen. Helst med stereon. Så numera sitter en i Christers ögon alldeles lagom anläggning i bilen. Eftersom han är en nitisk pedant är naturligtvis allting byggt utan att bilen skadats.

Dörrsidorna köptes just för att kunna byggas om. Originalen ligger varsamt undanstoppade. Baslådan har formanpassats till bagaget och kilats fast.

Allting som gjorts med bilen har varit noga genomtänkt. Christer är inte sån att han handlar först och tänker efteråt. Nu har han dock beslutat att låta bilen vara och bara njuta av den. Men vad händer om någon kommer med en stor påse pengar och vill köpa din Volvo då?

— Då får han blankt nej! Det må finnas ett pris på det mesta, men inte på min 240 Turbo.

Börjar ni få kläm på hur Christer Albinssons Volvo 240 Turbo har det? Som sagt, tryggare kan ingen vara. □